

העם 'יהיה שמח'

הרבנים והפאשיסטים הסתערו על בית המישפט העליון — אלה במילים ואלה באגרופים. זה מזכיר משהו

בית המישפט העליון הוא המיבצר האחרון של הדמוקרטיה הישראלית. מי שהתייחס מן הממשלה, הכנסת והמפלגות, מי שמפקפק בכלייהתיק שורת, עדיין סומך על בית המישפט. על כן טביע הוא שכל הכוחות האנטי דמוקרטיים בישראל מכוונים את התקפתם אל המוסד הזה. הוא ה' סלע שעליו נשברים על בית המישפט השחורים כחברה הישראלית.

עבד נרצע. כאשר התפרסמה "עצומה" של 52 ריינים ורבנים מקוריים, שתבעו שלא לבצע את החלטת בית המישפט העליון, היו צריכות להידלק כל הנורות האדומות.

היתה זאת קריאת חנינה גלויה של המיסר הרבני, הדוגל במדינת הלכה, על המישטר הרמקוטי, המבוסס על מדינת חוק.

אולם המישטר לא הגיב. היועץ המישפטי לממשלה גימגם, הימהם, ול' בסוף מצא מוצא: הוא העביר את הטי' פול לשרהדתות, שהוא עבד נרצע של הרבנים.

השבוע הורה בית המישפט לשר-

מאיר שמגר עצמו בעיר דאנציג. אז הגנה המישטרה על פורעים נאציים, שהתעללו במוסרות הרפובליקה והפכו אותם ללעג ולקלס. השרים הסוציאלי-דמוקרטיים, ששלטו במישטרה, היו פחדניים או עצלנים מכדי לשים קץ להפקרות ולכפות את רצונם על המישטרה, שבה שירתו אוהרי הנאצים בכל הרגעים.

מה שקרה השבוע במיגרשה הרוסים — בשני קצותיו — היה אוהרה חמור רה.

מדיניות

ג'ורג' יצחק ושימון

האם שינו האמריקאים

לפתע את טעמם לגבי

הוועידה הבינלאומית?

ואם כן — מדוע?

ביחסים בין היהודי והפריץ באירופה המיזרחית התעוררו לאי פעם בעיות. הן לא התעוררו כאשר אמר הפריץ ליהודי כמה רצונ. הם התעוררו ורוקק כאשר הפריץ לא אמר זאת, והניח ליהודי לנ' חש בעצמו את רצון הארון.

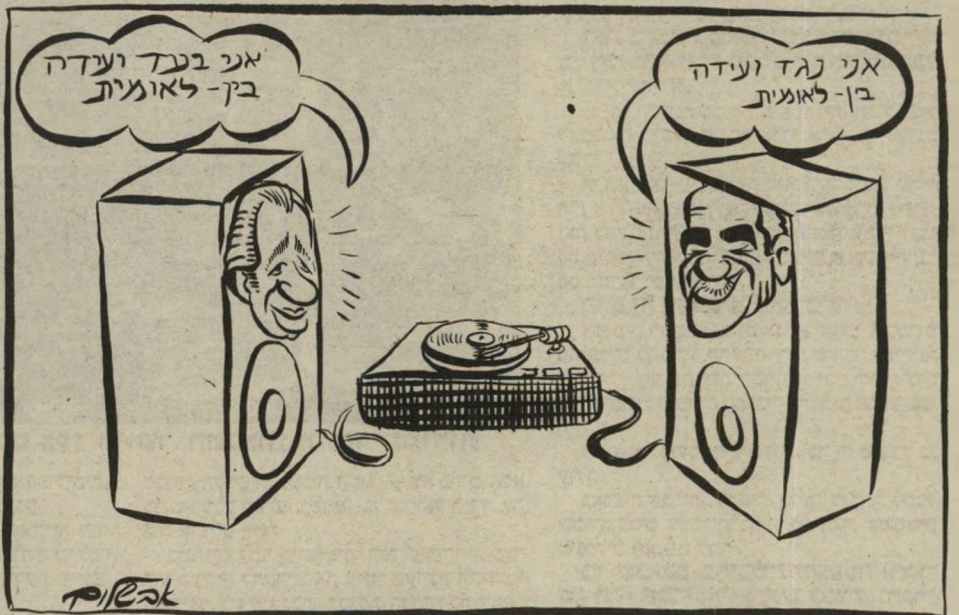
במצב דומה נמצא השבוע יצחק ש' מיר, כאשר פתח בכיקורו הממלכתי בארצות הברית. לפניו עמדה שאלה שתומה: מהו רצונם האמיתי של האמ' ריקאים לגבי הוועידה הבינלאומית? למה לנר? עדי לאימכר היה ב'

שינוי מזור בעמדה האמריקאית. ערב צאתו של שמיר לארצות הברית קיבל מיכתב מפתיע מידי שרה החוק, ג'ורג' רית אינה מתנגדת עוד באופן מוחלט לכינוס הוועידה הבינלאומית.

זה היה מבין, כי הרבר בא בדיוק בעיצומה של מחלוקת מלאכותית אך חריפה בין הליכוד והמערך בגלל רעיון הוועידה, שהפך להובי של שימון פרס. ואכן, רבים בישראל ראו במיכתבו של שולץ התערבות במחלוקת זו. שולץ, כך נאמר, רוצה לעזור לפרס נגד שמיר. בדרך כלל מעדיפה וושינגטון את פרס על שמיר, מפני שהוא צפוי ובטוח יותר. במפלגתו של שמיר יש אריאל שרון, המפחיד את וושינגטון. למרות שמבחינה אידיאולוגית קרוב הנשיא רונלד רגן הרבה יותר לחרות מאשר למערך, מעדיפה וושינגטון את המערך.

באקשיש לטורבים. אך למיפנה האמריקאי (האמיתי או המדומה) לגבי הוועידה יש סיבה עמוקה יותר.

פרשת איראן פגעה קשה במעמדה של ארצות הברית בקרב המדינות ה' ערכיות הקרובות לה. מצריים, סעודיה וירדן תומכות בעיראק ככל הלב, ורר אות בה את חומת העולם הערבי מול האיראנים הקנאיים. והנה, מאחורי גבן סיפקה ארצות הברית, יחד עם ישראל, נשק לאיראנים כדי להרוג בו ערבים.

ממשלה סטריאופונית

רוח לשמיר כי ממשלת ארצות הברית מתנגדת לוועידה זו ממש כמהו. הסיבה לכך היתה הגיונית. יהיו ה' הרב, המיכנה והמטרות של הוועידה כאשר יהיו — ברור כי בראשה יעמדו נציגי ארצות הברית וברית המועצות, כיושבירדש שוויממעמד. משמע: מתן מעמד פוליטי מרכזי ובלוט לנציג ה' סובייטי.

כיום יש לארצות הברית שליטה כמעט גמורה ברחבי העולם הערבי, ב' עוד שלברית המועצות אין בו כמעט רדיסת'דגל. לסובייטים יש השפעה רק ברודוס'תימן הרחוקה, בלבד ההפכפכה ובטוריה, ששליטה משחק מישחק עצמאי מאוד משלו.

אם כן, שאלו המדינאים בושינגטון, מדוע לנו לתת לסובייטים במתנה, על מגש של כסף, מעמד שאין להם? עמדה זו תאמה את השקפתו של שמיר. אומנם, אין שמיר אנטי סובייטי. להיפך, הוא היה רוצה לשפר את הי' חסים עם ברית המועצות. אולם שמיר סבור כי בכל ועידה בינלאומית, תהיה צורתה אשר תהיה, יופעל על ישראל חץ מוסרי ומדיני להחזיר את השטר' חים הכבושים, כולם או חלקם. תגובתו הפשוטה: 'למה לנר?' שולץ למען פרס. אך לפתע חל

הדתות לבוא ולהסביר לו מדוע אינו נוקט צעדים נגד הריינים, שכירי המדינה, שקמו על בית המישפט.

המישטרה לא באה. לא פחות חמורה היתה ההתקפה השניה על בית המישפט העליון, שאירעה השבוע. היא הוכנה מראש, בגלוי ובקפדנות. חבורה של אנשי מאיר כהנא, הקשורה עם קבוצה של הורים אשר בניהם נהר' גו בפיגועים שונים, החליטה להפעיל טרור נגד בית המישפט.

יומי הפעולה הודיעו מראש לעיתונאים לבוא, כי 'יהיה שמח'. הם הגישו עתירה לבג"ץ, שבאה למנוע מראש חילופי שבייניים במיקרה הצורך. כאשר לא ניתן להם מבוקשם בו ב' מקום, פרצו ללישכת נשיא בית המיש' פט העליון, מאיר שמגר, גרמו למהומה אלימה וממושכת.

בית המישפט שוכן במיגרשה רור' סים, כמה עשרות מטרים בלבד ממיש' טרת ירושלים. אולם המישטרה לא הגנה על בית המישפט. למרות שכונת הפורעים היתה ידועה מראש, וגם הוב' אה ליריעת המישטרה, לא נשלחו ה' שוטרים לבניין הסמוך אלא אחרי ש' הכל נגמר. ימי ויימאר. כל זה הוכיח את ימי ויימאר בגרמניה, כימים שבהם גדל

מישפט דמיאניוק

מי שציפה כי מישפטו של ג'ון דמיאניוק יהווה מעין מישפט אייכמן שני, התאכזב השבוע קשה.

מישפט אייכמן היה מאורע היסטורי. 15 שנים אחרי השואה נוצר מרחק מתאים מן המאורעות, אך הם היו עדיין קרובים. דור שלם של ישראלים היה מוכן לשמוע, בפעם הראשונה, את כל האמת על השואה.

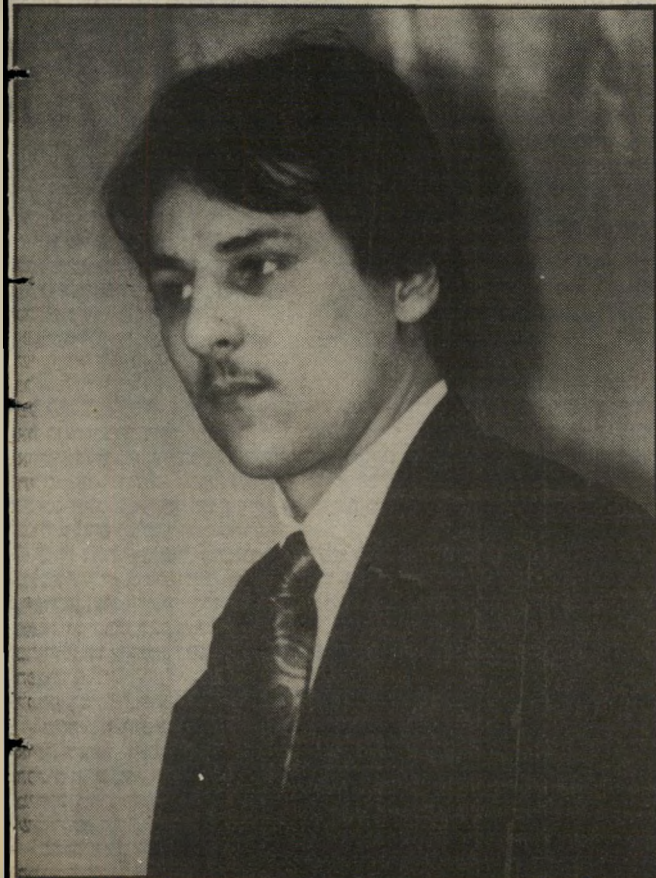
מעמדו של אדולף אייכמן עצמו במכונת ההשמדה, הנסיבות של לבידתו, הייחוד של המישפט עצמו — כל אלה גרמו לכך שהמישפט בא בדיוק ברגע הנכון ובצורה הנכונה. מאז עברו יותר מ-25 שנים. בישראל גדל דור חדש. הוא מדע מאור לשואה. אך אין לו שום חשק לשמוע את כל סיפור ההזוטה מחדש.

ג'ון דמיאניוק אינו נראה כדמות הדרמאטית, הצריכה לעמוד במרכז של מישפט היסטורי. אם היה 'איוואן האיום', אם לאו — הוא דמות קטנה מדי, עלובה מדי, מכדי לרתק עניין לאומי ועולמי. העמדתו לדין של מי שהיה — אולי — אחד הברגים הקטנים במכונת ההמדות בעבור 42 שנים, מעוררת ספקות. שרידי הפליטה כבר מתו או הזדקנו, בעיות ההזיהוי הן עצומות והתוצאות מסוק' סקות בהכרח. כל זה גרם לישראלים להיאנח ולשאול את עצמם, בגלוי או בכתר: 'האם זה באמת נחוי?'

הם פגרו את מבשרי הרדיו והמלוויזיה וסירבו לשמוע. מה ושם גם הושמעו הערות בוטות על המנגנון אשר פעל גם בסרשה או מבלי לחשוב על הדברים מראש ועד הסוף, לסי שיטת האילתור הישראלית המפורסמת.

יתכן כי מישפט דמיאניוק משוט אחר את זמנו ב-30 שנים. מבחינה דרמאטית, הוא הד קלוש של מישפט אייכמן. מוטב היה להשאיר את מישפט אייכמן כמאורע היסטורי ויחודי ויחיד, מבחינה חינוכית, לא יוסף מישפט זה מאומה. להיפך, הוא עלול לגרום לתגובה שלילית, במודע או בלא מודע. מבחינה רוחנית, עבר זמנם של מישפטים כאלה. הטיפול בשוד' אה עבר לרמה אחרת ולכלים אחרים. שום מישפט חדש לא יגיע להשפעה הדרמאטית של סירטו של קלוד לנצמן. שואה'. לגבי השואה, יזמו של המישפטן חלף. בא יזמו של האמן, הסופר והסילוסוף.

וכב נולד כיום השני כנוקר — ג'ון דמיאניוק ג'וניור, צעיר כעל הופעה זוהרת, תוויפנים חרים, נימור סים מהוקצעים, בן 21, שהפך לכוכב המבוקש ביותר עליידי התיקשורת, שסקרה את תחילת מישפטו של הנא'

הבן ג'ון דמיאניוק ניהושים מעצבנים על כסף

(המשך בעמוד 9)